

Prezenta lucrare conține _____ pagini

**EVALUAREA NAȚIONALĂ
PENTRU ABSOLVENȚII CLASEI
a VIII-a****SIMULARE****Anul școlar 2022 – 2023****Limba și literatura română**

Numele:.....

Inițiala prenumelui tatălui: .....

Prenumele:.....

Școala de proveniență: .....

Centrul de examen: .....

Localitatea: .....

Județul: .....

Nume și prenume asistent	Semnătura

A	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

B	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

C	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Se acordă zece puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de două ore.

SUBIECTUL I**(70 de puncte)****Citește cu atenție textele de mai jos.****Textul 1**

„Fram îi întrecea pe toți. El nu avea nevoie de împlânzitor, de cravașă și de semnale. Intra singur în arenă, ca un om. Intra în două labe, cât e de mare. Saluta în dreapta și în stânga, înainte și îndărăt. Se plimba cu labele la spate de jur împrejurul arenei, până ce se potoleau aplauzele. Pe urmă făcea un semn că vrea liniște.

Și începea singur programul lui. [...] Știa să fie comic și știa să fie grav. [...] Copiii îl iubeau, fiindcă era hazliu. Oamenii în toată firea îl iubeau, fiindcă era într-adevăr de mirare cum asemenea animal greoi și sălbatic, adus din pusturile înghețate, arăta atâta blândețe, atâta înțelegere și atâta sprinteneală în mișcări. [...]

El era cel mai mare și mai puternic animal, născut în țara zăpezilor și a ghețurilor veșnice, împlânzit ca un miel și înțelegător ca un om. Pentru dânsul nu era nevoie de nicio cravașă, de nicio privire poruncitoare, de niciun deget care să-i arate locul și să-i amintească în fiecare clipă ce are de făcut. Aplauzele erau răsplata lui. Iar Fram iubea aplauzele. Se vedea bine că înțelege rostul lor, că le așteaptă, că-i fac plăcere.

Iubea aplauzele, iubea publicul, iubea mai ales copiii. Când îi vedea ronțăind o bomboană, întindea laba să capete și el. Saluta mulțumind, cu laba la cap, ca un soldat. Iar dacă se întâmpla să capete mai multe bomboane, își oprea numai una și pe celelalte le întindea în palmă altor copii, parcă ar fi știut că nu toți au parte prea des de dulciuri. Un copil curajos cobora să primească darul. Fram îl alinta pe creștet, cu laba lui mare, care devenea deodată ușoară și lină ca o mână de mamă. [...] Cum nu l-ar fi iubit oare toți? Cum să nu fie el oare răsfățatul publicului?

Și acum Fram întârzia! Lipsea. Programul se apropia de sfârșit. Numărul lui trecuse de mult. [...] Perdelele vișinii din fundul arenei, pe unde intrau animalele și gimnaștii, se clătinau, se dădeau la o parte și cădeau iarăși la loc. Se petrecea dincolo ceva, dar nimeni nu știa ce. [...] Deodată s-a făcut tăcere. [...] De după perdeaua de catifea vișinie se ivise Fram. Cu laba mai ținea încă o parte din perdeaua ridicată. Se opri să privească sala, miile de capete, miile de ochi din loji, din staluri și din galerii. Dădu drumul perdelei jos. Înaintă până în mijlocul arenei. Salută ca întotdeauna.

- Fram!
- Bravo, Fram!
- Trăiască Fram!
- Ura! Bravo, Fram! Ura!

Fram stătea în mijlocul arenei, alb ca zăpada, uriaș și neclintit. Tot așa stau frații lui din țara zăpezilor veșnice, pe insulele de gheață plutitoare, când se înalță să privească la alți urși albi, care se depărtează pe alte insule plutitoare.

Stătea și se uita în gol. Mai făcu un pas. Își trecu laba peste ochi, peste frunte, cum ar fi șters o urmă care-i păienjenea privirea. Aplauzele s-au potolit. Acum toți așteptau. [...] Dar Fram era într-adevăr de neînțeles în această seară. Părea că a uitat unde se află. Părea că a uitat ce așteaptă lumea de la dânsul. A uitat că îl privesc două mii de oameni, două mii de perechi de ochi!

- Fram! îl încurajă un glas.

Ursul alb ridică ochii...

- „A, da! parcă spunea privirea lui. Aveți dreptate! Sunt Fram și trebuie să vă înveselesc!...”

Cu labelle făcu semn de neputință în lături, duse dreapta la frunte; apoi la inimă; din nou la frunte și din nou la inimă. Acolo era ceva stricat, care nu mai mergea... Adineauri, când a ridicat perdeaua de catifea vișinie, încă tot mai credea că totul are să fie ca înainte. Mulțimea, copiii, aplauzele i-au dat această amăgire. Acum din nou a uitat tot. Nu știe ce caută aici. Ce vrea lumea aceasta de la el?

- E bolnav, bunicule! rosti fetița cu milă. E bolnav... De ce nu-l lasă în pace dacă e bolnav? [...]

Iar bunicul, care fusese profesor, care văzuse multe întâmplări în viață și citise multe cărți, vorbi și el, cu alt fel de milă:

- Nu e bolnav, Lilico! E ceva mai rău... L-a ajuns ceasul când nu mai e bun de nimic.

Așa se întâmplă cu toți urșii albi. Sunt neîntrecuți vreme de patru, cinci, șase ani. Pe urmă se întâmplă ceva rău cu dânsii. Nimeni nu știe ce. Poate uită, poate îi apucă dorul de pustietățile lor de gheață, unde s-au născut... Nu sunt în stare să mai facă nimic din tot ce stârnea minunarea lumii. Devin niște urși ca toți ceilalți. [...] Din seara asta s-a sfârșit cu Fram!...

- Nu se poate, bunicule! Nu vreau să vorbești așa, bunicule! [...]

Fram, ursul polar, și-a astupat ochii cu labelle. E acum și el ca un om care plânge.”

(Fram, ursul polar de Cezar Petrescu)

Textul 2

„Cel mai mare dintre mamiferele carnivore nu este leul, așa cum se crede de obicei, ci ursul polar.

Acest hoinar al întinderilor de gheață din Extremul Nord Arctic (între paralela de 55 grade latitudine și Polul Nord), poate înfrunta gerul ucigător și cele mai cumplite furtuni de zăpadă, datorită grăsimii sale, care formează aproape un sfert din greutatea corpului.

La înfățișare seamănă cu un animal terestru, deși are și unele adaptări la înot: capul cu bot alungit, labelle fixate și articulate astfel încât se rotesc în arcuri de cerc foarte largi. La maturitate el atinge 3 metri lungime, 1 m înălțime și o greutate de până la 800 kg.

Datorită grăsimii, vara, ursul are necazuri cu excesul de căldură pe care-l degajă. El se poate mișca surprinzător de repede în decursul unei deplasări scurte, dar nu suportă un efort îndelungat. De aceea, în timpul verii nu poate trăi departe de mare deoarece numai prin scufundarea în apă poate scăpa de excesul de căldură. În schimb, iarna poate alerga mult timp și cu o asemenea viteză încât o sanie trasă de cei mai buni câini sau un automobil de zăpadă nu îl pot ajunge. Străbate banchize plutitoare sau înoată ore în șir, cu viteza de 4-5 km pe oră, prin apa rece ca gheața. Plonjează cu deosebită agilitate și străbate ușor 20-30 km în largul oceanului. La înot îl ajută labelle mari și late, cu degetele unite printr-o piele.

Se hrănește cu foci, morse, delfini, pește și chiar cu pui de balenă. Fiind un bun alergător, între prázile lui se numără și renii. Deosebit de abil, el își pândește prada ore în șir, apropiindu-se de ea pe nesimțite, mergând contra vântului. Își caută vânatul cu ajutorul văzului și mirosului.

Multă vreme, savanții nu-și puteau explica cum rezistă acest mamifer în vitregiile polare, cu atât mai mult cu cât nici nu migrează, nici nu hibernează, ca ursul din regiunile noastre. Recent, o echipă de cercetători a dezlegat taina. Ursul polar iubește confortul, construindu-și locuințe asemănătoare igluurilor eschimoșilor. În timpul iernii, ursoaica așteaptă puii într-un bârlog cu mai multe încăperi, lăsând liber doar un canal îngust pentru aerisire. Camera în care dorm puii se află mai sus față de intrare, astfel încât temperatura din interior ajunge la câteva grade sub zero, în vreme ce afară sunt minus 30 de grade. Blana ursului polar rămâne albă în toate anotimpurile, dar pe măsură ce îmbătrânește, aceasta devine gălbuie.

Acest gigant al ghețurilor constituie cel mai nobil vânat al eschimoșilor, iakuților și samoiezilor, care îl răpun după o luptă extrem de grea și îndelungată, acceptată de animal cu curaj.”

(Campionul zăpezilor, în Terra se destăinuie de Ion Manta)

Scrie, în dreptul fiecărui exercițiu, răspunsul la cerințele de mai jos, cu privire la textele date.

A.

1. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1.

2 puncte

- a) Fram este iubit doar de copii.
- b) Fram este iubit doar de adulți.
- c) Fram este iubit de copii și de adulți.
- d) Fram le este indiferent adulților.

Răspunsul corect:

2. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1.

2 puncte

Fragmentul prezintă seara în care:

- a) începe cariera lui Fram la circ.
- b) se încheie cariera lui Fram la circ.
- c) Fram susține o reprezentație obișnuită la circ.
- d) Fram nu intră deloc în arena circului.

Răspunsul corect:

3. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2.

2 puncte

La maturitate, ursul polar atinge înălțimea de:

- a) 1 metru.
- b) 3 metri.
- c) 4 metri.
- d) 5 metri.

Răspunsul corect:

4. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2.

2 puncte

Ursul polar își caută prada cu ajutorul:

- a) văzului.
- b) mirosului.
- c) auzului.
- d) văzului și mirosului.

Răspunsul corect:

5. Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a stabili dacă este adevărat sau fals, bazându-te pe informațiile din cele două texte.

6 puncte

Textul 1

Enunțul	Adevărat	Fals
Fram a uitat care este rolul lui la circ.		
Pe Fram îl deranjează aplauzele publicului.		
Fram era un urs agresiv.		

Textul 2

Enunțul	Adevărat	Fals
Ursul polar suportă un efort îndelungat în timpul verii.		
Între prăzile ursului polar se numără și renii.		
Ursul polar este cel mai mare dintre mamiferele carnivore.		

6. Precizează, în 1- 3 enunțuri, o trăsătură a personajului Fram, identificată în fragmentul de mai jos, și mijlocul de caracterizare utilizat, ilustrându-l cu o secvență: „Când îi vedea ronțăind o bomboană, întindea laba să capete și el. Saluta mulțumind, cu laba la cap, ca un soldat. Iar dacă se întâmpla să capete mai multe bomboane, își oprea numai una și pe celelalte le întindea în palmă altor copii, parcă ar fi știut că nu toți au parte prea des de dulciuri.” **6 puncte**

---

7. Prezintă, în minimum 30 de cuvinte, un element de conținut comun celor două texte, valorificând câte o secvență relevantă din fiecare text. **6 puncte**

---

8. Crezi că este importantă pentru un artist reacția publicului în timpul unui spectacol? Motivează-ți răspunsul, în 50 – 100 de cuvinte, valorificând textul 1. **6 puncte**

---

9. Asociază fragmentul din „Fram, ursul polar” de Cezar Petrescu cu un text literar studiat la clasă sau citit ca lectură suplimentară, prezentând, în 50-100 de cuvinte, o valoare morală/culturală comună, prin referire la câte o secvență relevantă din fiecare text. **6 puncte**

B.

1. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Conțin diftong toate cuvintele din seria:

- a) hoinar, gheața.
- b) ocean, pui.
- c) grea, noastre.
- d) caută, ursoaica.

Răspunsul corect:

2. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Seria care cuprinde doar cuvinte derivate este:

- a) ursului, înfățișare.
- b) alergător, plutitoare.
- c) nesimțite, vântului.
- d) îndelungat, mirosului.

Răspunsul corect:

3. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Antonimele potrivite pentru cuvintele subliniate în fragmentul: „Se plimba cu labelle la spate de jur împrejurul arenei, până ce se potoleau aplauzele. Pe urmă făcea un semn că vrea liniște.” sunt:

- a) se amplificau, gălăgie.
- b) încetau, tăcere.
- c) încetau, zgomot.
- d) dispăreau, gălăgie.

Răspunsul corect:

4. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Verbele din enunțul „Cu labelle făcu semn de neputință în lături, duse dreapta la frunte; apoi la inimă; din nou la frunte și din nou la inimă.” sunt la timpul:

- a) prezent.
- b) imperfect.
- c) perfect compus.
- d) perfect simplu.

Răspunsul corect:

5. Selectează, din fragmentul următor, trei substantive aflate în cazuri diferite, pe care le vei preciza:

6 puncte

„Ursul polar iubește confortul, construindu-și locuințe asemănătoare igluurilor eschimoșilor.”

Substantivul selectat	Cazul substantivului selectat

6. Alcătuieste un enunț imperativ în care pronumele personal „el” să fie atribut (1) și un enunț interogativ în care adjectivul „abil” să fie nume predicativ (2). **6 puncte**

(1)

---

(2)

---

7. Transcrie propozițiile din fraza următoare, precizează felul lor și raportul sintactic care se stabilește între ele: **6 puncte**

„Străbate banchize plutitoare sau înoată ore în șir, cu viteza de 4-5 km pe oră, prin apa rece ca gheața.”

---

8. Completează enunțul următor cu formele corecte ale cuvintelor indicate între paranteze. **6 puncte**

- _____ (*a ști*, indicativ, prezent, persoana a II-a, singular) că scriitorii _____
(adjectiv pronominal posesiv, plural, persoana I) _____ (*a crea*, indicativ, prezent,
persoana a III-a, plural) povestiri interesante despre _____ (*copil*, plural, articulat cu
articol hotărât) care _____ (*a se împrieteni*, indicativ, perfect compus,
persoana a III-a, plural) cu animale _____ (*a descoperi*, adjectiv participial) în
cele mai stranii împrejurări?

A large rectangular area with rounded corners, containing 30 horizontal lines for writing.